

Vprašanje za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 48 PDEU razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki dostop do pokojnine za predčasno upokožitev pogojuje s tem, da je znesek pokojnine, ki jo oseba prejme, višji od minimalne pokojnine, ki bi zadevni osebi pripadala po tej nacionalni zakonodaji, pri čemer se pojem „pokojnina, ki jo oseba prejme“ razlaga kot dejanska pokojnina, ki jo izplačuje zgolj pristojna država članica (v tem primeru Španija), ne da bi se vračunala tudi dejanska pokojnina, ki bi jo tej osebi na podlagi druge dajatve iste narave lahko izplačevala druga ali več drugih držav članic?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) 18. junija 2018 – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV/Autoriteit Consument en Markt

(Zadeva C-399/18)

(2018/C 294/48)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV

Tožena stranka: Autoriteit Consument en Markt

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je enotna tarifa, pri kateri se ne razlikuje glede na vrsto uporabnika omrežja, temveč glede na pogodbeno zmogljivost, združljiva s členom 13(1) Uredbe (ES) št. 715/2009 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1775/2005 (uredba o plinu)?

⁽¹⁾ UL 2009, L 211, str. 36.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Krajský soud v Praze (Češka republika) 18. junija 2018 – Herst, s.r.o./Odvolací finanční ředitelství

(Zadeva C-401/18)

(2018/C 294/49)

Jezik postopka: češčina

Predložitveno sodišče

Krajský soud v Praze

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Herst, s.r.o.

Tožena stranka: Odvolací finanční ředitelství

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba vse davčne zavezance šteti za davčne zavezance v smislu člena 138(2)(b) Direktive Sveta 2006/112/ES ⁽¹⁾ o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: Direktiva o DDV)? Če je odgovor nikalen, za katere davčne zavezance se uporablja ta določba?

2. Ali je treba, če bo Sodišče odgovorilo, da se člen 138(2)(b) Direktive o DDV uporabi v položaju, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari (da je torej pridobitelj izdelkov davčni zavezanec, identificiran za namene davka), to določbo razlagati tako, da je treba – kadar se odpošiljanje ali prevoz teh izdelkov opravi v skladu z upoštevnimi določbami Direktive Sveta 2008/118/ES ⁽¹⁾ o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS (v nadaljevanju: Direktiva o trošarinah) – dobavo, povezano s postopkom na podlagi Direktive o trošarinah, ob upoštevanju dodelitve prevoza blaga drugi transakciji šteti za dobavo, ki je upravičena do oprostitve na podlagi te določbe, čeprav sicer niso izpolnjeni pogoji za oprostitvev iz člena 138(1) Direktive o DDV?
 3. Ali je, če bo Sodišče odgovorilo, da se člen 138(2)(b) Direktive o DDV v položaju, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, ne uporabi, dejstvo, da se blago prevaža pod režimom odloga plačila trošarine, odločilno za odločitev o vprašanju, kateri od več zaporednih dobav je treba pripisati prevoz za namene pravice do oprostitve DDV na podlagi člena 138(1) Direktive o DDV?
 4. Ali pridobi „pravico do razpolaganja z blagom kot lastnik“ v smislu Direktive o DDV davčni zavezanec, ki kupi blago neposredno od drugega davčnega zavezanca za določeno stranko, zato da izpolni že obstoječe naročilo (v katerem so opredeljeni vrsta blaga, količina, kraj porekla in čas dobave), če sam fizično ne ravna z blagom, saj se v okviru sklenitve prodajne pogodbe njegov kupec zaveže, da bo sam uredil prevoz blaga iz kraja odpreme, tako da bo omogočil dostop do zahtevanega blaga samo prek svojih dobaviteljev in sporočil informacije, potrebne za sprejem blaga (za svoj račun ali za račun svojih poddobaviteljev v verigi), njegov dobiček iz transakcije pa je razlika med odkupno ceno in prodajno ceno takega blaga, ne da bi se stroški prevoza blaga zaračunali v verigi?
 5. Ali Direktiva o trošarinah (na primer člen 4(1), člen 17 ali člen 19) bodisi neposredno bodisi posredno z omejevanjem dejanskega ravnanja s takim blagom določa zadostne pogoje za prenos „pravice do razpolaganja s (trošarinskim) blagom kot lastnik“ v smislu Direktive o DDV, zaradi česar bi bilo treba prevzem blaga pod režimom odloga plačila trošarine s strani imetnika trošarinskega skladišča ali registriranega prejemnika v skladu s pogoji iz Direktive o trošarinah obravnavati kot dobavo blaga za namene DDV?
 6. Ali je treba v teh okoliščinah, ko se ugotavlja dobava, ki je povezana s prevozom v verigi dobav blaga pod režimom odloga plačila trošarine z enim samim prevozom, prevoz obravnavati v smislu Direktive o DDV tako, da se začne in konča v skladu s členom 20 Direktive o trošarinah?
 7. Ali načelo nevtralnosti DDV ali katero drugo načelo prava Unije preprečuje uporabo ustavnega načela *in dubio mitius*, ki velja v nacionalnem pravu in ki javnim organom nalaga, da če so pravna pravila dvoumna in jih je objektivno mogoče razlagati na več načinov, izberejo razlago, ki je v korist osebe, za katero velja pravno pravilo (v tem primeru davčnega zavezanca za DDV)? Ali bi bila uporaba tega načela združljiva s pravom Unije vsaj takrat, če bi bila omejena na položaje, kjer so upoštevana dejstva zadeve obstajala, preden je Sodišče Evropske unije podalo zavezujočo razlago spornega pravnega vprašanja in odločilo, da je pravilna druga razlaga, ki je manj ugodna za davčnega zavezanca?
- Če je mogoče uporabiti načelo *in dubio mitius*:
8. Ali je bilo mogoče v smislu omejitev, ki jih je pravo Unije določalo, ko so se opravljale obdavčljive transakcije v tej zadevi (od novembra 2010 do maja 2013), vprašanje, ali ima pravni pojem dobave blaga ali prevoza blaga enako vsebino (ali ne) tako za namene Direktive o DDV kot tudi za namene Direktive o trošarinah, objektivno obravnavati kot pravno negotovo in kot tako, da omogoča dve razlagi?

⁽¹⁾ UL 2006, L 347, str. 1.

⁽²⁾ UL 2009, L 9, str. 12.